

Hírlevél No. 4. / 2016.

Kedves Érdeklődők!

Szeretnénk tájékoztatni Benneteket az elmúlt 2 hónap óta történt főbb eseményeinkről, elért eredményeinkről és terveinkről.

KÜLDETÉSNYILATOZATUNK

Összefoglaltuk célunkat, misszióinkat, hogy a nyilvánosság számára érthető és világos legyen, hogy kik vagyunk, és mit szeretnénk elérni.

A célunk egy Waldorf-intézmény (óvoda és iskola) létrehozása Kiskunhalason, amely gyermek központú, az életkori sajátosságoknak megfelelő módszerekkel, közvetlen tapasztalatokra támaszkodva tanít, alapfokú művészeti oktatást biztosít mindenki számára, megőrzi a vele született tudásszomjat és megtanítja a tanulás szeretetét.

Azért, hogy ők minél tovább gyermekek maradhassanak.

A KONOK KUNOK GYERMEKNAP

Kiskunhalason, a Sóstón 2016. május 28-29-én a Konok Kunok Motoros Klub által rendezett IV. jótékonyági gyermeknapon a Halasi Waldorf Egyesület is lehetőséget kapott a megjelenésre, ahol kis sátrunknál játszhattak természetes anyagú és Waldorf jellegű játékokkal a gyerekek, folyamatosan készültek a papírszalagok, miközben a szülők informálódhattak.

Köszönjük a kitelepülésben segítő Csóné Gábor Mariann, Pintér Edit, Pintér Gábor, Vatai Levente, Kerekes Tímea, Molnár Nóra, Fehér Beatrix, Szűcs Ágnes, Czene Miklós, Pastrovics Alíz, Gál Beáta és Lázár Nikolett munkáját, nélkülük nem tudtuk volna megmutatni magunkat!

SZENT IVÁN ÉJJELE

2016. június 25-én került megrendezésre a Szent Iván éjjele városi rendezvény is, ahol a gyermeknaphoz hasonló módon jelentünk meg, a gyerekeket játszósarok szórakoztatta, játszhattak Waldorf babákkal is Csordás Katalin jóvoltából, valamint ismét volt kézműves foglalkozás is az apróságoknak.

Köszönjük a kitelepülésben közreműködő Csóné Gábor Mariann, Pintér Gábor, Molnár Nóra, Fehér Beatrix, Rózsáné Dr. Rideg Anett, Udvarnoki Beáta, Pastrovics Alíz, Gál Beáta, Kerekes Tímea és Fekete Zoltán munkáját.

Halasi Waldorf Egyesület

GARÁZSVÁSÁRT SZERVEZTÜNK A HALASI WALDORF EGYESÜLET JAVÁRA

Sok izgalmas portékával, ritkasággal, új és már jól bevált áruval rendeztük meg első garázs vásárunkat 2016. június 25-én a Közösségek Háza udvarán.

Külön köszönjük Csóné Gábor Mariann, Pintér Gábor, Fekete Zoltán, Szűcs Ágnes munkáját és nem utolsósorban a számos felajánló hozzájárulását!

Őszre tervezünk ismét egy kincs vadászatot, melyre már most várjuk a felajánlásokat, amely lehet feleslegessé vált játék, elolvasott könyv, megunt lakásdísz, csetresz, kinőtt ruha, stb.

ELŐADÁST SZERVEZTÜNK: A VALÓDI GYERMEKKOR CÍMMEL

2016. június 10-én került megrendezésre a Közösségek Házában A valódi gyerekkor című előadás a Halasi Waldorf Egyesület szervezésében. Az előadást G. Ekler Ágnes, a Waldorf pedagógia és a korproblémák c. könyv írója, a Szombathelyi Waldorf iskola osztálytanítója tartotta.

Ágnes azzal kezdte előadását, hogy nagyon örül a meghívásnak, hiszen kalandot kedvelő emberként, még nem járt a városunkban. Tetszik neki Kiskunhalas, az épület, a terem és az oda varázsolt évszakasztal is. A szépség fontosságát hangsúlyozza, hogy ennek mindig meg kell(ene), hogy jelenjen abban, amit a gyerekekért teszünk.

Pünkösöd és János nap között fontos, hogy a felnőttek lelkületében és otthon is megjelenjenek az ünnepek. Kiemelte annak fontosságát, hogy meg kellene mutatnunk gyermekeinknek az ünnepeket. Az által ugyanis, hogy azokat évről évre átéléstjük az életkorának megfelelően mindig másképp, ez nagy biztonságot ad nekik és mélyre ható megtartó erő. Ezekbe kapaszkodhat, ez ad neki egy bástyát a kamaszkor után is.

Felvezetésében elmondta, hogy a legfontosabb dolgot kapta meg feladatként, hogy a gyermekekről beszéljen. A szülő szerepe, főleg az első három évben, az óvónőké a további 3 évben és a 1-3-os tanítóké kiemelt jelentőségű és felelős feladat. Feje tetejére állt a világ, hiszen sajnos ma már az óvónőket egyáltalán nem becsülik és a pedagógia csúcsán az egyetemi professzor áll, pedig ha a gyermek 7. életéve előtt nem kapja meg a megfelelő iránymutatásokat, akkor már a professzor sem tehet érte semmit.

A világ jelenleg romokban hever, szétesett. 100 éve a szabadságra vagyunk ítélve: vannak szokások, de mindenki akkor és azt csinálja, amit és amikor akar. Télen ehetünk dinnyét, tavasszal paradicsomot, mehetünk kedd este bulizni, vasárnap vásárolni, bármilyen ruhát vehetünk fel, bármilyen vallást választhatunk, semmi sem köt. Nincsenek már meg az ünnepekhez tartozó szokások. Mehetünk Karácsonykor a Maldívrá, nem köt a nagyi receptje, az anyáink szokása. De ez a szabadság teljes káoszt hozott. A fizikai világ is egyre koszosabb, züllöttebb, nézzük csak meg az orvoslás, a jog(nem igazságszolgáltatás, hanem jogszolgáltatás), a politika és az iskolarendszer állapotát. Figyeljük meg világunkat, amelyben élünk. János nap lélekhez szóló feladata az, hogy „Változtassátok meg a gondolkodásotokat!”.

A Waldorf pedagógia futótűzként terjed az országban, az eddigi 34 iskola mellé idén szeptembertől még 5 nyílik meg. Ez Európában kirívó eset, pláne a lakosságszámhoz mérten.

Steiner akkor alapította meg a Waldorf pedagógiát, amikor minden a nullán állt, az I. világháború után. Tehát ma ehhez képest el van késve a pedagógia. Lekészettségben és romok közül kell felépíteni a megoldást.

Hogyan lehet? Újfajta embertan és új történelmi szemlélet kell.

Az érzékelésünk ma minden oldalról támadásnak van kitéve. Tudatosan energiát kell fektetnünk abba, hogy ezt az érzékelést erősítsük és fejlesszük magunkban.

A másik dolog, amit támadás ér, az a gondolkodásunk. Kész, elvont, absztrakt gondolkodást kapunk, amely nem fejleszt. Egy gondolkodó ember macerás, nem jó hivatalnok, féltő, hogy változtat a világon.

Hogy meg tudjuk teremteni a valódi gyermekkort, ahhoz másképp kell ránézni, ráérezni és rágondolni a gyerekekre.

A gyermek, ugyanúgy megy, mint az öreg. Csak míg az öreg a földre támaszkodik és bottal jár, a gyermek az ég felé emelt kézzel. A levegőbe kapaszkodik, mert az égből van az, ami a biztonságot adja számára. Figyeljük csak meg, hogy egy anya milyen soká és milyen körültekintően (takaróra) teszi le gyermekét a földre. Mert a gyermek az szent, a gyermek helye fent van.

Az érzékelésünkből jön a gondolat, hogy hogyan kell gyermeket nevelni. Nincsenek már meg a túl nagy szabadság miatt azok az ösztöneink (vagy tudatosan elnyomjuk őket), amelyek segítenének. Dédanyáink érzésből neveltek, valószínű, hogy a szülésfelkészítő tanfolyamon és az internet által adott hozzátáplálási praktikákon nagyokat nevettek volna.

Eltűntek a hagyományok, mert ma már mindent tudatosan csinálunk, nem ösztönből és érzékelésből.

Milyen hibákat lehet elkövetni?

Ha erőltetjük a mozgásfejlődést (bébi komp, járássegítő) ha segítjük őt vízszintesből függőlegesbe, ha korán tanítjuk járni, komoly emésztőrendszeri betegségei lesznek 50 éves kora után.

Beszédnél a gügyögés a legnagyobb hiba.

A beszédfejlődés után alakul ki a gondolkodás. A fejlesztő játékok olyanok, mintha korbáccsal ütnék a gyermek agyát (Steiner). A gyermek másképp gondolkodik, leutánozza a mi gondolkodásunkat.

A kisgyermek a fogváltásig egy nagy érzékszerv. Ő minden értékkel, a csontja velejéig érez. Mindenre orra van, hogy érezzen, hogy érzékeljen, és nem tudja becsukni magát, hogy kizárja a külvilágot. Úgy tanul gondolkodni, hogy lát, mozog, hall. Ha minden szép, rendezett és teljes léleknyugalomban vannak a szülők, akkor a gyerek nem hisztizik, mert nem fél. Ezt a régiek tudták. Ha kisgyermek van körülöttünk, akkor mindennek rendben és békésnek, kell lennie.

Az sem mindegy, hogy milyen ruhát adunk rá. Régen a kortól, a csoporttól függött a ruházkodás – lásd népviselet. Azok a ruhák az asztrál testet mutatták, ugyanis a ruha véd attól, ami kívülről jön. Az anyaga, mintája, színe visszahat arra, aki felveszi, még akkor is, ha az nem látszik.

A selyem antisztatikus, énerősítő hatású (nem véletlen, hogy a királyok is ezt viselték), vékony, szinte anyagtalan, szellemi minőség. A szintetikus anyag feltöltődik elektromossággal, a föld alá vitt (meggyilkolt) fényként jelenik meg.

Megjelentek mostanában az akarat halott gyermekek. Az akaratában erős gyermek az, aki végigcsinálja kitarotán a dolgokat, megküzd azért a dologért és nem nyafog miatta.

Aki nem ilyen, annak az a háttere, hogy gyermekkorában nem dagasztott tésztát, nem vert habot, nem mosott ruhát kézzel, nem darált diót, nem kertészkedett.

Ezekből a tevékenységből főleg azért marad ki a gyermek, mert már a szülők sem végzik, sokszor gépek csinálják helyettük, illetve eltűntek azok az emberek mellőlük, akik úgy tevékenykednek otthon, hogy közben hívják a gyermeket is a munkába (nem érezve nehézséget azzal, hogy így esetleg később végeznek vele).

Fontos, hogy a gyermek átélje a folyamatos munkát. Ezek kimaradása esetén a gyermek kárt szenved: rossz lesz a térérzékelése, gyenge akarata lesz. Fontos, hogy végigjárja a tér irányait (asztal portalanítása szépen lassan sávonként az asztal lapja, majd az alja, a lábai), ez a térérzékelés összefüggésben van a tájékozódással és a matematikával.

Az EU kompatibilis játszóterekkel-, amelyek nem hagyják leeséskor beütni a gyermek lábát – azt érzük el, hogy nem tanulja meg a földre esés által, hogy az élet kemény.

Ma már sajnos beszélni kell arról is, hogy hogyan beszélünk a kisgyermek előtt. Nem csak hogy gügyögni nem szabad és közönséges módon beszélni, de a beszéd is szellemtelenné vált.

A régieknél, ha kiejtett valaki egy szót a száján, az nem pusztán annyi volt, hogy kimondta, hanem tudták azt, hogy a szavaknak jelentéstartalma és teremtő ereje van („...mondá Isten, s

lón...”).

Ma a beszéd is szétesett, egoista lett (mindenki saját magáról beszél), felelősség nélkül ejtjük ki a szavainkat.

Maga a beszédformálás is fizikai lett, nincs benne a lélek. A médiában ezt még tanítják is: viasz arccal mondja a híradós a híreket, nem engedik, hogy bármi érzélem is előjöjjön.

A kisgyermek mellett nem lehetünk nem áhítattal, locsogni, fecsegni pedig szinte bűn.

Sajnos ma már nem vagyunk tekintettel arra, hogy ha kisgyermek közelében vagyunk (élünk), hogy mi az, amit nem mondunk és mi az, ahogyan nem viselkedünk, mert nem vagyunk tudatában annak, hogy teljes lényével felszív minket!

12 érzékszervünk van: testi érzék, aminek ha megvan az ápolása, arra tanulási képességek alapozódnak.

Szellemi érzékek:

- gondolat érzék
- beszéd és fogalom érzék
- hallás (tág értelemben véve – belső hang)
- én érzék (ő is egy érző lény, szociális együttműködés)

Ez nincsen ha nincs meg a 4 alapérzék kisgyermekkorban:

- tapintás: a születéskor ért traumaként érzékeli önmagát, hogy ő maga meddig tart. Énérzék alapja. Ha ez nincs meg, pl előfordul a lökdösődés, verekedés, felnőtt korban a másik lelkébe belegázol.

- egyensúlyérezék: a mai gyerekeknek ez rossz (nincs meg a fáramászás pl.), ez a számolás nehézségeit hozza.

- saját mozgás érzék: erős testéret kialakulásához megállás nélkül kell, hogy mozogjon. A kisgyermek olyan, mint a szív, sosem fárad el. A szabad mozgást kell biztosítanunk számára: futkározás, bukfenc, pocsolyázás, homokozás...

- életérezék (ez az, ami jelez: fázom, éhes, szomjas vagyok). Ez a legsérültebb a gyerekeknél. A gyerekek sose fáznak, nem éhesek. Azért van ez, mert túl komfortossá teszünk nekik mindent. Nem volt még a hótól lefagyva az ujjuk, nem fáztak az esőben, nem húzta a rászáradt sár a bőrüket. Ha fúj a szél, akkor kocsival visszük őket (még a szélétől is óvjuk). A félelemre is nagy szükségük van, hogy megijedjenek.

Ahogy azt már megszokhattuk, Waldorfos módra a jelenlévők meg is tapasztalhatták a hallottakat. Ágnes egy mondókát mondott, közben kézmozdulatokkal is elmutogatta a mondottakat, s a jelenlévőknek utánozniuk kellett. Ezzel láthatta mindenki, hogy milyen feladat egy felnőtt számára az utánzás, s mit jelenthet egy gyermeknek. Az utánzó személyében maximálisan, vakon megbízik.

Majd pár percre be kellett hunyni a jelenlévőknek a szemüket, hogy csak a fülükre hagyatkozva érzékelhessék a világot.

Harmadik feladatként 1-30-ig és 30-1-ig kellett hangosan számolnia a csapatnak. Majd ugyanezt úgy, hogy minden párosra tapsolni, minden harmadikra ugrani kellett. Ez már nem ment olyan könnyen.

Előadása végén elmondta, hogy az a gyermek, aki jól és sokat utánoz, az adja meg az alapot a felnőtt világban a szabadsághoz. A szabadság képességéhez viszont határokra és szabályokra van szükség.

Ma sajnos hihetetlen nagy szabadságot kap a gyermek azon a téren, ahol nem kellene: nincs rendszer az életében, nincs napirend, szokásrend. Dönthet, hogy eszik, nem eszik, mikor megy fürdeni, mit vesz fel, stb. Ám ahol valóban szüksége lenne a szabadságra, ott korlátozzuk, ott megkapja a „nem”-eket („ne menj bele a pocsolyába”, „lassabban”, „ne mássz olyan magasra”, „vigyázz, mert leesel”).

Gyermek születésekor a szülők lehetőséget is kapnak, hogy az egész életüket megváltoztassák. Ilyenkor újra át lehet élni az ünnepeket, apró dolgok jelentőssé válhatnak. Ám áldozatokat kell hoznunk, fel kell adni az addigi kényelmünket, ki kell lépni a komfortzónánkból.

HOGYAN TOVÁBB A WALDORF UTÁN? SZÜLŐI SZEREP, KÖZÖSSÉGI ÉLET, KÖZÖSSÉGÉPÍTÉS A WALDORF INTÉZMÉNYEKBE CÍMMEL SZERVEZTÜK ELŐADÁST

2016. július 1-jén került megrendezésre a Közösségek Házában a Hogyan tovább a Waldorf után? című szülői est, melyet Türkössy Szilárd, a Fóti Szabad Waldorf Iskola középiskolai angol nyelv, földrajz és biológia tanára tartott. Szilárd az ELTE-Bárczi Gusztáv Waldorf pedagógusképzőjén is tanít és főszerkesztője a Nevelésművészet című folyóiratnak. Végül, de nem utolsó sorban a 2016 őszi nyíló Christophorus Waldorf Iskola alapító tanára és leendő osztálytanítója is, akinek friss élményei, tapasztalatai is vannak az iskolaalapítás nehézségeiben és szépségeiben.

A rendezvényen Molnár Edina köszöntötte a szülőket és az előadót a Halasi Waldorf Egyesület nevében.

Nyitásként Türkössy Szilárd megkérte a jelenlévőket, hogy párba fordulva beszéljék meg, ötleteljenek azon, hogy mi az, amit a leendő szülő vállal, amikor gyermeket szeretne. A válaszok között ezek hangoztak el: felelősség, türelem, ÁLDOZAT, tudatosság, játékoság, elköteleződés, tanulás, érzelmi kötődés.

Ugyanezen dolgokat vállalják a szülők is egy ilyen iskola létrehozásakor, amikor pedig nehézségbe ütköznek, figyelmeztetniük kell magukat, hogy ez ezzel jár, ezt ők akarták.

A szülők és a tanárok közötti munka, kommunikáció, kapcsolat mindig a gyerekek érdekeit kell, hogy szolgálják.

A szülőknek saját magukat is felül kell vizsgálni, hogy meg tudnak-e felelni ennek a pedagógiának, illetve a pedagógus által javasolt elvárásoknak (pl. tévézés, számítógép visszaszorítása stb.).

Többször elhangzott az is, hogy: „Át kell menni a tű fokán”, azaz a szülőknek is önfejlődésre van szükségük ahhoz, hogy a pedagógia és a pedagógus működni tudjon, hiszen a gyermek behozza az iskolába az otthonát, a családi mintát.

Volt még szó a leendő tanárhoz való szülői hozzáállásról, a szülők közös szellemi, lelki munkájáról, javasolta, hogy szervezzünk ilyen alkalmakat. A fizikai kövekre épült iskola leomolhat, de a lelki alapokon nyugvót nem lehet lerombolni.

Nincs jobb közösségformáló a munkánál és a nehézségeknél.

Ezt követően Szilárd elmesélte, hogy állami iskolából Waldorf középiskolába érkezvén, először az tűnt fel neki, hogy a gyerekek nem beszélnek csúnyán, van humoruk (és az nem obszcén), érdekli őket a világ, nyitottak a másik emberre.

Majd azzal folytatta, hogy a Waldorf iskola kapcsán a szülőket mindig az érettségi, továbbtanulási eredmények érdeklik a leginkább. A Waldorfos diák tudja, hogy mit akar, hogy hol a helye és mi a szerepe a világban.

Szilárd kutatásokat végzett (és végez folyamatosan), az állami és a Waldorf iskolák érettségi eredményeikre vonatkozóan. Azt lehet elmondani, hogy a Waldorf iskolások inkább emelt szintű érettségit tesznek és ugyanolyan eredményekkel végeznek, mint az állami iskolában tanulók.

90%-uk továbbtanul, ennek 80%-a felsőoktatásban, 20%-uk OKJ-s képzéseken. A maradék 10% általában azért nem tanul tovább, mert nem célja (pl. családi vállalkozást akarja átvenni stb.).

A mutatók sajnos nem mérik az emberség fokát, hogy kiből milyen ember lesz egy iskola után. Az elmondható, hogy a Waldorf iskolába járt diákok egyenesek, tudnak és mernek kérni, beszélni, tudják, hogy mit akarnak az életben, van önismeretük, ki mernek állni az igazukért, fel mernek lépni, ki tudnak állni egy színpadra, ha kell és tisztelik az életet.

Halasi Waldorf Egyesület

ŐSZI-TÉLI PROGRAMJAINK, MELYE SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT:

IDŐPONT	TÉMA	HELYSZÍN
2016. szeptember 9-11.	Halasi Szüreti napok Kitelepülés	Kiskunhalas
2016. szeptember 23. péntek 17:30	Előadás: Művészeti nevelés a Waldorf-iskolákban Szepesi Andrea Mihály kertje Kecskeméti Waldorf Iskola zene és euritmia tanára	Kiskunhalas Közösségek háza
2016. ősz	Garázsvásár	
2016. szeptember 26-30. ?	Iskola / Óvoda látogatás Kecskemétre Indulás 7:00 Kiskunhalasról	Kecskemét
2016. október 9. vasárnap 9:00-12:00	Mindenszentek havi Játsszóház	Kiskunhalas Bernáth Lajos Kollégium
2016. november 28. hétfő	Adventi Spirál Adventi ráhangolódás, közös ünneplés, éneklés	Kiskunhalas
2016. december 2. péntek 17:30	Előadás: Legyen Ön is Waldorf diák! Tanár: Szalai Ildikó, Osztálytanító Bothmer-gimnasztika tanár Mihály Kertje Kecskeméti Waldorf Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény	Kiskunhalas Közösségek Háza
2016. december 18. vasárnap 9:00-12:00	Adventi Játsszóház	Kiskunhalas Bernáth Lajos Kollégium

A helyszínek változhatnak, a honlapunkon mindig friss információ található.

Játsszóház, előadás belépés: 500.-
Jelentkezés: waldorfhalas@gmail.com

Keresünk a szeptember 9-11-i Halasi Szüreti napokra a kitelepülésen segíteni vágyó szülőket 2- 3 órás időtartamra, a játsszóházi programra a szabad játékhoz segítőt, illetve férfierőt a pakolásához.

Plakátózáshoz a jelentkezés folyamatos.

Sok szeretettel várunk rendezvényeinken érdeklődőként, kíváncsiként, segítőként és leendő Waldorf szülőként is!

Kiskunhalas, 2016. augusztus 2.

Üdvözlettel:

Molnár Edina
választmányi elnök